

president.ir

گزارش «ایران» از جلسه فرهنگیان کشور با رئیس جمهوری به مناسبت گرامیداشت روز معلم

ایرانیان قدردان معلمان هستند

هدی هاشمی
خبرنگار

اسفند ماه ۹۸ وقتی دانش آموزان به دلیل شیوع کرونا خانه نشین شدند خانواده‌ها یک نگرانی بزرگ برای قرظینه فرزندانشان داشتند و آن دغدغه این بود که تکلیف درس و مشق دانش آموزان چه می شود؟

همان روزهای اول قرظینه دانش آموزان، معلمان بدون آنکه بخشنامه‌ای از سوی وزارت آموزش و پرورش برایشان صادر شود، خودشان آستین بالا زدند و کاری کردند کارستان. هر یک در شبکه اجتماعی که داشتند کار آموزش را آغاز کردند. با اینکه اپلیکشن‌های ساخت ویدئو و کلیپ‌های آموزشی نیاز به آموزش داشت اما معلمان فرصت یادگیری نداشتند، آنان مجبور بودند به شکل آزمون و خطا با این ابزار کار کنند تا بتوانند نحوه استفاده از آنها را یاد بگیرند. برخی هم اصلا نمی دانستند که چگونه در فضای مجازی آموزش دهند آنان از معلمان دیگر کمک گرفتند، خانه‌هایشان را کلاس درس کردند و نگذاشتند چراغ آموزش خاموش شود. البته در مناطق محروم معلمان کارشان را با تولید جزوات آموزشی پیش بردند، تا خیال خانواده‌ها بابت درس و مشق فرزندانشان راحت باشد.

امسال سال سختی برای معلمان بود. در این یک سال کسی متوجه نشد که معلمان چه روزهای پراسترسی را داشتند.

از یک طرف فشار روحی و روانی کرونا برزندگیشان حاکم بود و از طرف دیگر همه دغدغه آموزش را داشتند. خیلی‌ها می‌گویند که از صبح تا آخر شب گوشی به دست درگیر تدریس در فضای مجازی می شدند. آنها هم باید تولید محتوای می کردند و هم باید به سؤالات دانش آموزان و خانواده‌هایشان پاسخ می دادند و در نهایت هم مورد بی مهری قرار گرفتند.

حالا بعد از یک سال و دو ماه معلمان در جلسه‌ای که به مناسبت بزرگداشت روز معلم در حضور رئیس جمهوری برگزار شد از مشکلات و دغدغه‌ها و مطالباتشان گفتند. برخی از معلمان از شرایط و سختی‌های آموزش مجازی گفتند و خواستند تا آموزش‌ها برای سال تحصیلی آینده حضوری شود. عده‌ای از معلمان هم از نقش معلمان در جامعه گفتند، اینکه در این سال کرونایی خانواده‌ها فهمیدند که معلمی چیزی بیش از تدریس است. در حقیقت معلمان نشان دادند که فقط در نقش یک مربی آموزشی نیستند بلکه باید در نقش یک روان شناس، یکی ولی، یک حامی و حتی یک متخصص فناوری اطلاعات در خانه و فضای مجازی ظاهر شوند. برخی از معلمان هم یک مطالبه جدی از رئیس جمهوری داشتند و آن اینکه دولت راه ادامه تحصیل را برای معلمان هموارتر کند.

ضرورت تخصص اعتبارات بیشتر برای آموزش

زینب یوسفی فر
معلم کلاس اول ابتدایی و نفر برگزیده طرح جلوه‌های معلمی در زیست دوم جدید

تا بهمن ۹۸ وقتی پا به کلاس گذاشتیم ما بودیم و خدایمان و دانش آموزان عزیزمان. ناگهان کرونا آمد و کلاس‌های درس تعطیل شد. ما باید با همه توان آموزش را ادامه می دادیم. ما معلمان

باید سریع می آموختیم که چگونه در فضای مجازی تدریس کنیم، فرصت کم بود و خستگی معنایی نداشت. نگرانی از آینده در همه و شاید در اولیا و خانواده‌ها بیشتر به چشم می خورد. معلم باید با دریایی از تحمل، ایمان و دانش میهمان خانه‌های دانش آموزان می شد بدون آنکه مجالی برای اشتباه کردن داشته باشد. در این مدت معلم، قضاوت می شد بدون آنکه فرصتی برای دفاع از خود داشته باشد.

معلم باید تاب‌آوری خود را بالا می برد زیرا او سفیر دوستی، مهربانی و شادی در خانواده‌ها بود. حتی وقت برای خانواده خود را هم باید به آموزش و پاسخگویی به دانش آموزان اختصاص می داد چرا که نگران آموزش بود و آرامش این مسافران تعلیم و تربیت و خانواده‌هایشان در اولویت قرار داشت. بعد از گذشت سالیان

ره صد ساله را یک شبه رفتیم

رضا زینل لنگرودی

سرگروه درس زبان انگلیسی، مدرس برگزیده مدرسه تلویزیون و شاد، معلم موفق در تولید و انتشار محتوای آموزشی

از اسفند ماه سال ۹۸ که موضوع کرونا پیش آمد همکاران ما هیچ کدام منتظر نماندند که دستوری برسد یا بخشنامه‌ای صادر شود و از همان ابتدا سعی کردند با هر وسیله ارتباطی با استفاده از شبکه‌های اجتماعی و پلتفرم‌هایی که در اختیار داشتند، کار آموزش را آغاز کنند. وقتی کار آموزش شروع شد متوجه شدیم بسیاری از فاکتورهای آموزش حضوری را در آموزش مجازی نداریم. فاکتورهایی مثل ارتباط چهره به چهره، ارتباط عاطفی و برخی تجهیزات مانند تخته سیاه از دسترس معلمان خارج شد با این حال چاره چه بود؟ ما به عنوان معلم باید تولید محتوای آموزشی می کردیم و برای این کار هم لازم بود همکاران ما آموزش خودشان را در این زمینه به روز کنند. همه همکاران با هر توانی که داشتند فعالیت شان را شروع کردند. وبینارهای زیادی به صورت خودجوش ایجاد شد. وزارت آموزش و پرورش از طریق مدرسه، تلویزیونی ایران یک جهادی را برای یادگیری فناوری‌های مورد نیاز ایجاد کرد و گراف نیست که بگویم در این زمینه ما یک

شبه ره صد ساله را رفتیم البته برای رسیدن

۲۲ سال است که معلم هستم

حسین وحیدی

چهره ماندگار معلمی و مؤلف ده ها کتاب و مقاله

از سال ۲۳ و در سن ۱۹ سالگی مشغول کار معلمی بودم. مهر ماه امسال ۲۲ سال است که افتخار کار معلمی را دارم. هنوز هم از کار معلمی خسته نشدم. فکر نمی‌کنم روز و ماهی گذشته باشد و بنده تدریس نداشته باشم. اگر هر روز هم نباشد

راه ادامه تحصیل را برای معلمان هموارتر کنید

امین اسماعیلی

برگزیده مسابقات مهارت‌های دانشگران فرهنگیان و مدرس موفق مدارس سمپاد که به‌صورت داوطلب اختیاری بخشی از ساعات‌های کار خودش را در یک مدرسه روستایی تدریس کرده است

به یاد دارم آن زمان که دوری از کلاس درس شروع شد در کارزاری قرار گرفتیم که نمی دانستیم نامش چیست؟ جهنم چیست و تا به کی ادامه دارد. تمام قد می ایستم به احترام همکاران پیشکسوتم. همان‌هایی که بدون شناختن شنا در دریایی از فناوری‌های عجیب و غریب غوطه‌ور شدند؛ دریایی مواج که دستورات و بخشنامه‌های دست و پا گیرش آسان از آنها برده بود، درود بر شرفان که مرز تغییرات را شکستید و برای رساندن خود به ایده‌آل‌های دنیای آموزش مجازی از هیچ تلاشی فروگذار نکردید. هر که از من می پرسید

نمی دانم. معلم باید مربی باشد و معلم بودن به تنهایی کافی نیست. شرط معلمی مربی بودن است و علت اینکه بنده حس می‌کنم مورد علاقه قرار گرفته‌ام به این دلیل بوده که فقط معلم کلاس نبودم و کار مربیگری را هم انجام می‌دادم. هنوز هم همین وضعیت را دارم. امیدوارم تا موقعی که نفس دارم در کار معلمی خودم موفق باشم. هنوز

کرد. روزی یکی از همکاران از من پرسید اگر تو وزیر بودی چه می‌کردی؟ گفتم لقب معلم تمام وقت را به معلمی می‌دادم که با تمام سختی‌های و این موضوع موجب می‌شود که مراحل تدرسی حمایتی می‌کردم تا تضمین کنم آسایش اش را. چرا که این آموخته‌ها چندین نسل بار خواهند داد. می‌دانید در جواب چه خواهند گفت: «بودجه نداریم.» ناراحت می‌شوم وقتی یادم می‌آید که از زمستان ۸۶ که متولی وقت آموزش و پرورش در رسانه اعلام کرد آموزش و پرورش دستگاه مصرف کننده است و سودی به لحاظ مادی ندارد. حالا چند ماهی است که پی به این نکته برده‌ایم که معلمان فرق می‌کنند، معلم باید بیاموزد تا بیاموزاند. معلم امروز به درد دانش آموز فردا نمی‌خورد. به عنوان یک معلم تقاضا دارم ابتدا راه ادامه تحصیل را برای معلمان هموارتر کنید تا

تأثیر این سرمایه‌گذاری، آینده ایران را تضمین کند. ایجاد رشته محل‌های جدید در دانشگاه‌های معتبر سراسر کشور مخصوص معلمان و نیز اختصاص سهمیه برای دبیران رسمی و پیمانی در رشته‌هایی که ارتباط مستقیم با مهارت معلمی دارد و تأثیر شگرفی بر کیفیت کار معلم می‌گذارد مانند رشته تکنولوژی آموزشی که اصلی‌ترین دستاورد آن پرورش معلم همه فن حریف در آموزش مجازی است. این موضوع موجب می‌شود که معلمان بتوانند بنا به نیازشان و نیاز فراگیرشان تحصیلات خود را ادامه دهند تا با منابع و مراجع روز دنیا آشنا شوند و بتوانند دوباره خودشان را به سطح کیفی برسانند. بنا به فرموده رهبرمان در سال مانع زدایی سنگ‌ها را بردارید تا آموزش و پرورش پویا داشته باشیم، رکود معلم تیر خلاص است به آینده آموزش و آینده تمام منابع سازنده کشور.

خانه معلمان کلاس درس شد

لیلا توکلی

معلم و مدرس برگزیده آموزش قرآن و تولید محتوای الکترونیکی و مدرس موفق تلویزیونی ایران و شاد

اواخر بهمن سال ۹۸ با ورود کرونا مدارس تعطیل شد و تمام معادلات آموزش، یادگیری و ارتباط بین معلم و دانش آموز از بین رفت اما خوشبختانه من و همکارانم بدون از دست دادن یک روز با سرعت و مدیریت عالی، با عشق و وجدان کاری در حالی که هنوز هیچ بخشنامه‌ای به ما نداده بودند، کار را شروع کردیم تا در یادگیری دانش آموزانمان خللی وارد نشود. به این صورت بود که خانه همه معلمان تبدیل به کلاس درس شد؛ کلاس‌های درسی که گاهی محدود و خیلی کوچک بود. ما

رنج معلمان روستایی از نبود زیرساخت‌ها

سید محمود قربانی

مدیر آموزگار مدرسه عشایری دروک استان چهارمحال و بختیاری و طراح کمد آرزوها و اتاق یادگیری

معلمان در ایام افتخار آفرینند و در ایام بیماری، جامعه فرهنگیان شان و جایگاه تعلیم آن سیستم هستند و در میان این معلمان کسانی هستند که ما به آنها می‌گوییم معلم‌های تولید کننده. این معلمان لحظه به لحظه دنبال یادگیری هستند و بر این باورند که معلم دیروز نمی‌تواند دانش آموزان فردا را آموزش دهد، این معلم‌ها مرتب می‌آموزند و محتوا تولید می‌کنند. می‌خواهم بگویم سیستمی برای تشویق اینها مهیا شود که همکاران دیده شوند و پویایی شان بیشتر شود.

نگاه داشتن مشعل فروزان تعلیم و تربیت در همه نقاط کشور از دیگر اقدامات معلمان روستایی است. همه این ابتازگری‌ها مانع درخواست عدالت بویژه عدالت آموزشی در منطقه محروم و عشایری نیست. با توجه به افتخار آفرینی نظام اسلامی در توسعه آموزش و پرورش که هرگز فراموش نخواهد شد اما هنوز مدارس عشایری بویژه مدارس عشایری کوچ رو از مشکلات زیادی رنج می‌برند که مهم‌ترین آنها در بحث نیروی انسانی متخصص، فضا و امکانات آموزشی، توسعه مدارس شبانه روزی و دستیابی به فناوری‌های

نویسن است که همین جا از ریاست جمهوری می‌خواهم برای مدارس عشایری استانم که با کمبود امکانات و فناوری‌های نوین آموزشی دست و پنجه نرم می‌کنند، تسهیلاتی داشته باشند. آخرین خواهشم این است که به دوره ابتدایی توجه کنیم. بنابر بر آموزه‌های دین مبین اسلام، اصول مترقی قانون اساسی و یافته‌های پژوهشی، دوران ابتدایی مهم‌ترین دوران است. برای ارتقای کشور و تحقق توسعه واقعی نیازمند ارتقای نگاه به آموزش و پرورش بخصوص ارتقای نگاه به دوره ابتدایی هستیم.